

Een netwerk van authentieke paden en een oude trambedding

Praktische gegevens

- ▶ LENGTE: 14 km
- ▶ TOPOGRAFISCHE KAARTEN NGI: 49 (1:50.000)
- ▶ VERTREKPOINT: Op het plein van Ferrières

Met deze wandeling bevinden we ons in het heuvelachtig landschap rond Ferrières, op de grens van de provincies Luik en Luxemburg en tussen de Ourthe en Amblève. De gemeente Ferrières onderhoudt een netwerk van oude paden waarvan er vele ter plaatse aangeduid worden met een authentieke naam in Waals dialect. Op deze wandeling volgen we verschillende van deze paden. Bij een gelegenheid volgen we zelfs een oud pad door het bos waarvan begin en einde wel door de gemeente aangeduid wordt, maar dat ter plaatse niet meer te zien is: we dalen hier een heuvel af dwars door het bos. Een andere keer heeft een beek een oud pad ingenomen en stappen we dus enkele tientallen meters dwars door de beek.

Deze wandeling slingert ook door het natuurreservaat La Picherotte: een natuurreservaat van een oud hooiland omgeven door bos. Door het natuurreservaat werd een wandelpad aangelegd, maar aandacht is hier toch vereist om het juiste pad te vinden.

Enkele kilometers lang lopen we op de bedding van de oude buurtspoorweg. De lijn dateert uit het begin van de twintigste eeuw en ging toen door als een van de mooiste van de Ardennen. De trams vertrokken uit de Ourthevallei, klommen naar het hoge plateau bij de Baraque Fraiture en daalden weer af naar de Ourthe bij Melreux. De lijn kronkelde dwars door de bossen en valleien en overwon heel wat hoogtemeters.

Dit is een wandeling met nogal wat klimmetjes die alleen vlak is op de oude trambedding, maar het typische steenslag op de bedding zorgt ervoor dat het wandelen ook daar niet probleemloos gaat. Na de wandeling biedt Ferrières alles wat een wandelaar terug op krachten kan brengen. Misschien kan je zelfs nog het Speelgoedmuseum bezoeken, met honderden stukken oud speelgoed uit de 19de en 20ste eeuw.

Beschrijving

Verlaat het plein met het gemeentehuis aan je rechterhand. Achter het gemeentehuis, bij een monument van een jong nazi-slachtoffer, sla je linksaf langs een huis in Sentier 54. Je ziet ook de authentieke Waalse benaming van het pad op een paal, je zal op deze wandeling nog veel dergelijke palen ontmoeten. Het smalle pad kronkelt tussen afsluitingen. Na de oversteek van een weide ga je verder rechtdoor in een overschaduwde pad. Je komt uit bij een huis. Linksaf op asfalt. Laat het Sentier 52 links liggen, op het einde van de wandeling zal je wel uit dit pad komen. Volg verder de asfaltweg tot in een scherpe bocht naar links: hier sla je rechtsaf in een stijgende bosweg, Sentier 25. De weg klimt langs de rand van een naaldbos. Uit het bos volg je de weg naar links en op een weg met oud asfalt rechtsaf, in de richting van een huis.

Op een asfaltweg, met rechts de bebouwde kom van Ferrières, sla je linksaf maar vrijwel onmiddellijk verlaat je deze asfaltweg en je slaat linksaf in Sentier 27. Bij het nabije recent huis volg je rechts een graspad tussen weiden. Het pad draait verder naar links het bos in en daalt. Het pad komt naast een klein beekje te lopen en helemaal beneden kom je bij een iets grotere beek die een mooi beddinkje heeft uitgesleten in het sparrenbos. Rechtsaf, de beek loopt door een buis onder de weg. Aan de overkant van de beek onmiddellijk linksaf. Het bospad stijgt en nadert geleidelijk tot de bosrand. Boven bij de bosrand loopt het pad naar rechts het bos uit. Je loopt over een graspad over de akkers verder in de richting van een zendmast in de verte. Verderop wordt de weg halfverhard en loopt kronkelend verder tussen weiden. Je volgt de weg helemaal uit tot op een asfaltwegje: linksaf op dit asfaltwegje. Even verder houd je rechts aan en je blijft het asfaltwegje volgen.

In een flauwe bocht naar links verlaat je het asfaltwegje en je gaat rechtdoor in een graspad, Sentier 50. Het pad loopt langs achtertuinen en biedt je aan de linkerkant een steeds ruimer uitzicht. Je komt uit op een brede rijweg bij een droomhuis. Even linksaf over de rijweg maar al snel, in de bocht en tussen La Picherote en Le Raumont, sla je linksaf in een bosweg. De weg komt langs de rand van het bos te lopen en daalt. Net voor je op een asfaltwegje zou komen, maak je een scherpe bocht naar rechts met Sentier 63 en je loopt het bos in. Je gaat zo het natuurreservaat La Picherotte binnen. Op de volgende twee kilometers is gepaste aandacht vereist om de juiste weg te volgen.

Op een kruispunt in het bos daal je niet verder af naar de beek maar je slaat rechtsaf met groene ruit in een stijgend bospad. Het pad volgt de vallei en komt uiteindelijk naast een beekje te lopen. Even verder steek je met een overdreven brug het beekje over, in de buurt van de bron van dat beekje. Je loopt nu langs de bovenrand van de groene beekvallei aan je linkerhand. Na de groene vallei loop je een kort eindje langs de rand van een sparrenbos links en je moet goed uitkijken naar de plaats waar de sparren eindigen. Hier moet je linksaf slaan en dalen, langs de rand van de sparren aan je linkerhand. De bewegwijzering is hier niet altijd duidelijk maar af en toe zie je toch weer groene ruiten.

De weg daalt naar een volgend beekvalleitje: net voor het diepste van deze vallei volg je even een dwarsweg naar links maar slechts enkele tientallen meters verder sla je rechtsaf met de bewegwijzering, en je loopt door sparren naar het beekje. Over een alweer belachelijke brug steek je het stroompje over. Aan de overkant van de beek loopt het pad de helling op in het verlengde van de brug. Na een steil gedeelte draait het pad naar rechts en wordt even wat vlakker. Niet voor lang echter want bij het begin van een volgend sparrenbos draait het pad naar links en klimt verder de heuvel op. Helemaal boven vind je een bredere bosweg die je het bos uitbrengt. Je komt uit op een asfaltweg met aan de overkant van de weg een weide.

Volg de asfaltweg even naar links maar je moet al snel de asfaltweg verlaten en je slaat rechtsaf in een brede weg die langs de rand van een weide loopt. Bij het eind van de weide verlaat je de brede weg en je slaat met groene ruit rechtsaf in een graspad. Dat pad draait wat verder naar links en volgt door kreupelhout op een afstand de rand van een weide aan je rechterkant. Bij het eind van deze weide loopt het pad verder door een sparrenbos. Bij het linker uiteinde van het sparrenbos moet je nog een keer goed uitkijken: het meest gebruikte pad, bewegwijzerd met groene ruit en genummerd als 65, slaat hier linksaf maar jij moet op deze plaats ongeveer rechtdoor lopen en een pad zoeken dat steil door het bos de heuvel afloopt. Het pad, Sentier 64, is zo goed als verdwenen maar een pijl duidt wel het begin en de richting van dit pad aan. Die richting is trouwens loodrecht op het meest gebruikte pad. *(In februari 2011 meldde een wandelaar dat de boom met het pijltje het begeven heeft en op de grond ligt; het is hier dus extra opletten om het juiste 'pad' te vinden)* Je daalt zigzaggend af dwars door het loofbos en beneden kom je, met wat geluk, uit op een brede weg langs de rand van een langgerekte weide. Idealerweise kom je beneden uit in de buurt van een paal van het S.I. van Ferrières. Linksaf langs de weide met Sentier 67.

De weg loopt het bos in en je loopt voorbij een afschuwelijk kot. Voor een ongehoord riant pand links en bij het toegangshek naar het kot sla je rechtsaf met 66. Minder dan 200 meter verder hou je bij een splitsing rechts aan en je volgt dus de hoogste bosweg. Met deze weg moet je 80 meter hoogteverschil overwinnen over een afstand van iets meer dan een kilometer.

Onderweg tijdens de klim moet je een keer bij een rondpunt in het bos een bosweg oversteken en verder klimmen over een stenige weg. Voorbij het hoogste punt brengt de weg je het bos uit en 160 meter na de bosrand kom je, bij een groepje eenzame sparren, op een veldweg. Volg deze veldweg naar links.

Even loopt de weg langs de rand van een smal stuk sparrenbos links en bij het einde van dit sparrenbos moet je de veldweg verlaten: een smal pad linksaf brengt je bij een weide waarvan je de rand naar links volgt. Als je de afsluiting van de weide blijft volgen, kom je bij de weideingang op een mooie bosweg. Sla deze weg links in. Een halve kilometer lang loop je over de zachte weg bedekt met naalden door het sparrenbos. Onderweg tekent zich rechts in de diepte steeds meer de vallei van de beek van Cherhale af. Op een kruispunt van boswegen sla je rechtsaf en je maakt hierbij een bocht van ongeveer 180 graden. De bosweg daalt zacht, loopt tussen bermen, maakt verder een bocht naar links en steekt de Cherhale over. Het steenslag verraadt dat je hier op de oude trambedding loopt.

Je loopt evenwijdig met de Cherhale die links loopt. Aan de rechterkant van het pad en hoger in het bos loopt nog een ander pad dat ook de vallei volgt. Mocht je niet langer over de steenslagweg willen wandelen, kan je altijd naar rechts uitwijken naar dit hogere pad. Na anderhalve kilometer, bij een steil oplopend grasland aan de rechterkant, komen oude trambedding en pad samen. Op dit punt daal je niet af naar de asfaltweg links en neem je niet het smalle pad dat langs het grasland omhoog loopt maar je volgt hier de trambedding verder rechtdoor door het bos over het horizontale pad. Het pad loopt evenwijdig met een asfaltweg die links beneden en buiten het bos loopt. Waar je beneden de asfaltweg naar links ziet weglopen, kom je op een kruispunt. Hier kies je rechtsaf het stijgende pad, onder een electriciteitsleiding en bewegwijzerd met blauw kruis. Het pad maakt een bocht naar rechts en stijgt tussen weiden. Je krijgt hier mooie uitzichten.

Het pad brengt je bij een asfaltwegje. Steek gewoon over en volg Sentier 10 het bos in. Op een kruispunt in het bos verder rechtdoor, nog steeds met blauw kruis. Bij de bosrand ga je rechtdoor en je daalt langs de rand van een weide tot aan een beek. Hier lijken er op het eerste gezicht twee mogelijkheden te zijn: door de beek en dan links omhoog of door de beek en dan rechts langs de beek. Onze wandeling kiest echter voor een derde en onzichtbare mogelijkheid, namelijk linksaf en een eindje in de beek blijven stappen, door het water. Minder dan honderd meter lang volg je de beek. Bij de bosrand en bij het begin van een grote weide links draait de beek naar links en volgt de bosrand. Jij gaat hier rechtdoor in een pad langs de rand van de weide die links van je ligt.

Meer dan 400 meter blijf je rechtdoor gaan op het pad dat soms zeer vuil en modderig is. Onderweg neem je niet het paadje naar links dat naar een brugje loopt. Je komt uit op een asfaltwegje: linksaf in deze Rue des Longs Prés. De weg steekt de beek over. Even voorbij de beek sla je rechtsaf in een berijdbare weg. De weg maakt een bocht naar links. Na deze bocht houd je rechts en je daalt tot aan een beek. Je steekt de beek over en hier begint een weg die stijgt, eerst langs een weide, dan door bos en verder door gekapt bos. Je volgt deze weg vanaf het brugje bijna 400 meter lang. Net voor de weg je op asfalt zou brengen, sla je rechtsaf in een graspad, Sentier 13. Het pad loopt langs weiden en oude boomgaarden en op het einde kom je dan toch uit op de asfaltweg. Volg de asfaltweg naar rechts en laat de Rue de la Fontaine links liggen.

De asfaltweg daalt richting Ferrières maar nog voor het begin van de huizen sla je linksaf in Sentier 52. Dit holle pad brengt komt uit bij een huis met nummer 10. Over de oprit ga je tot op een asfaltweg. Even naar rechts maar bij huisnummer 9 sla je rechtsaf in het pad dat je bij het begin van de wandeling al bewandelde.